

ຮ່າງ
ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອາກອນຊົມໃຊ້
ສາລະບານ

ພາກທີ I	1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ.....	1
ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ.....	1
ມາດຕາ 2 ອາກອນຊົມໃຊ້.....	1
ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ.....	1
ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້.....	3
ມາດຕາ 5 ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້.....	4
ມາດຕາ 6 ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງກ່ຽວກັບອາກອນຊົມໃຊ້.....	4
ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ.....	4
ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືສາກົນ.....	4
ພາກທີ II	4
ລະບົບພື້ນຖານຂອງອາກອນຊົມໃຊ້.....	4
ມາດຕາ 9 ລະບົບພື້ນຖານຂອງອາກອນຊົມໃຊ້.....	4
ໝວດທີ 1.....	5
ການມອບອາກອນຊົມໃຊ້.....	5
ມາດຕາ 10 ຜູ້ມອບອາກອນຊົມໃຊ້.....	5
ມາດຕາ 11 ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນຊົມໃຊ້.....	5
ມາດຕາ 12 ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນຊົມໃຊ້.....	6
ໝວດທີ 2.....	7
ການຄິດໄລ່ ແລະ ການແຈ້ງເສຍ ອາກອນຊົມໃຊ້.....	7
ມາດຕາ 13 ອັດຕາອາກອນຊົມໃຊ້.....	7
ມາດຕາ 14 ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນຊົມໃຊ້.....	11

ມາດຕາ 15 ກຳນົດເວລາຄິດໄລ່ເກັບອາກອນຊົມໃຊ້.....	11
ມາດຕາ 16 ການແຈ້ງມອບອາກອນຊົມໃຊ້.....	11
ພາກທີ III	12
ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້.....	12
ມາດຕາ 17 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້.....	12
ມາດຕາ 18 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.....	13
ພາກທີ IV.....	13
ຂໍ້ຫ້າມ.....	13
ມາດຕາ 19 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.....	13
ມາດຕາ 20 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.....	13
ມາດຕາ 21 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ.....	14
ພາກທີ V	14
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.....	14
ມາດຕາ 22 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ.....	14
ມາດຕາ 23 ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ.....	14
ມາດຕາ 24 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ.....	15
ມາດຕາ 25 ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ	15
ມາດຕາ 26 ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ.....	15
ພາກທີ VI.....	15
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້.....	15
ໝວດທີ 1.....	15
ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້.....	15
ມາດຕາ 27 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້.....	15
ມາດຕາ 28 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງການເງິນ	15

ມາດຕາ 29 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກົມສ່ວຍສາອາກອນ.....	16
ມາດຕາ 30 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ.....	17
ມາດຕາ 31 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.....	18
ໝວດທີ 2.....	19
ການກວດກາວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້.....	19
ມາດຕາ 32 ອົງການກວດກາວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້.....	19
ມາດຕາ 33 ເນື້ອໃນການກວດກາ.....	20
ມາດຕາ 34 ການກວດກາທາງດ້ານວິຊາການ.....	20
ມາດຕາ 35 ຮູບການການກວດກາ.....	20
ພາກທີ VI.....	21
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.....	21
ມາດຕາ 36 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ.....	21
ມາດຕາ 37 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.....	21
ມາດຕາ 38 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ.....	21
ມາດຕາ 39 ມາດຕະການທາງດ້ານວິໄນ.....	21
ມາດຕາ 40 ມາດຕະການປັບໃໝ.....	21
ມາດຕາ 41 ມາດຕະການທາງແພ່ງ.....	21
ມາດຕາ 42 ມາດຕະການທາງອາຍາ.....	22
ພາກທີ VII.....	22
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ.....	22
ມາດຕາ 43 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	22
ມາດຕາ 44 ຜົນສັກສິດ.....	22

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ: /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ

(ຮ່າງ)

ກົດໝາຍ

ວ່າດ້ວຍອາກອນຊົມໃຊ້

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ, ດັດສົມການຊົມໃຊ້ໃນສັງຄົມ, ປົກປ້ອງສຸຂະພາບຂອງພົນລະເມືອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ການເຊື່ອມໂຍງ ເຂົ້າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 ອາກອນຊົມໃຊ້

ອາກອນຊົມໃຊ້ ແມ່ນ ອາກອນ ທີ່ເກັບຈາກ ການຊົມໃຊ້ບາງປະເພດ ສິນຄ້າທີ່ ນຳເຂົ້າ ຫຼື ຜະລິດພາຍໃນ ລວມທັງ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ສິນຄ້າ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ຫຼື ມີຕົວຕົນ ຊຶ່ງສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ຫຼື ບໍ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ລວມທັງຊັບສົມບັດຄົງທີ່, ກະແສໄຟຟ້າ, ອາຍແກັດ, ພະລັງງານ ແລະ ຊັບສົມບັດອື່ນ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດ,ການຂາຍ, ການແລກປ່ຽນ ແລະ ການບໍລິການ;
2. **ການນຳເຂົ້າ** ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາສິນຄ້າຈາກຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ລວມທັງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ຈາກເຂດເສດຖະກິດພິເສດ;

3. **ການສະໜອງສິນຄ້າ** ໝາຍເຖິງ ການມອບ, ການໂອນສິດຊົມໃຊ້ສິນຄ້າ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນໂດຍໄດ້ຮັບ ຄ່າຕອບແທນເປັນເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ລວມທັງການໃຫ້ລ້າ ແລະ ການຊົມໃຊ້ດ້ວຍຕົນເອງ;

4. **ການສະໜອງການບໍລິການ** ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດທີ່ເປັນການສະໜອງແຮງງານໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນໂດຍໄດ້ຮັບ ຄ່າຕອບແທນເປັນເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ລວມທັງການໃຫ້ລ້າ ແລະ ການຊົມໃຊ້ດ້ວຍຕົນເອງ ຊຶ່ງອາດມີ ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້;

5. **ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພູມລ່າເນົາ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ບໍ່ ມີທີ່ຢູ່ຖາວອນໃນການດຳລົງຊີວິດ, ທຳມາຫາກິນ ແລະ ດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

6. **ຍານພາຫະນະ** ໝາຍເຖິງ ວົດຖີບ, ວົດຈັກ, ວົດຂົນສົ່ງ, ວົດໄຟ, ເຮືອ, ເຮືອບິນ ແລະ ວັດຖຸ ຫຼື ສິ່ງປະດິດທີ່ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍຂົນສົ່ງໄດ້ ຊຶ່ງມະນຸດເປັນຜູ້ສ້າງ ຂຶ້ນ;

7. **ຍານພາຫະນະຂົນສົ່ງ** ໝາຍເຖິງ ພາຫະນະຂົນສົ່ງທຸກປະເພດ ຊຶ່ງແລ່ນດ້ວຍ ເຄື່ອງຈັກ ທີ່ນຳໃຊ້ພະລັງງານເຊື້ອໄຟ ຫຼື ພະລັງງານສະອາດ;

8. **ວົດຈັກ** ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະທີ່ຂັບເຄື່ອນດ້ວຍສອງລໍ້ຂຶ້ນໄປ ຊຶ່ງແລ່ນດ້ວຍ ເຄື່ອງຈັກ ທີ່ນຳໃຊ້ພະລັງງານເຊື້ອໄຟ ຫຼື ພະລັງງານສະອາດ;

9. **ວົດຂົນສົ່ງຂະໜາດນ້ອຍ** ໝາຍເຖິງ ວົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຊຶ່ງມີບ່ອນນັ່ງທັງໝົດບໍ່ເກີນເກົ້າຄົນ ແລະ ວົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຊຶ່ງມີນ້ຳໜັກທັງໝົດ ບໍ່ເກີນ ສາມໂຕນເຄິ່ງ;

10. **ວົດຂົນສົ່ງຂະໜາດກາງ** ໝາຍເຖິງ ວົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຊຶ່ງມີບ່ອນນັ່ງແຕ່ ສິບຄົນ ຫາ ສາມສິບຫ້າຄົນ ແລະ ວົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຊຶ່ງມີນ້ຳໜັກເກີນ ສາມໂຕນເຄິ່ງ ຫາ ສິບຫ້າໂຕນ;

11. **ວົດຂົນສົ່ງຂະໜາດໃຫຍ່** ໝາຍເຖິງ ວົດຂົນສົ່ງຜູ້ໂດຍສານ ຊຶ່ງມີບ່ອນນັ່ງທັງໝົດແຕ່ ສາມສິບຫົກຄົນຂຶ້ນໄປ ແລະ ວົດຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ຊຶ່ງມີນ້ຳໜັກເກີນ ສິບຫ້າໂຕນຂຶ້ນໄປ;

12. **ພະລັງງານເຊື້ອໄຟ** ໝາຍເຖິງ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟທຸກຊະນິດ, ອາຍແກັສ ແລະ ສິ່ງອື່ນ ທີ່ພາໃຫ້ເຄື່ອງຈັກເກີດຄວາມແຮງດ້ວຍການນຳໃຊ້ພະລັງງານທີ່ເປັນທາດແຫຼວ;

13. **ພະລັງງານສະອາດ** ໝາຍເຖິງ ພະລັງງານໄຟຟ້າ, ພະລັງງານແສງຕາເວັນ, ພະລັງ ງານລົມ ແລະ ພະລັງງານທົດແທນອື່ນ ທີ່ບໍ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ;

14. **ຍານພາຫະນະທີ່ນຳໃຊ້ພະລັງງານສະອາດ** ໝາຍເຖິງ ຍານພາຫະນະທີ່ອອກ ແບບສະເພາະທີ່ນຳໃຊ້ພະລັງງານສະອາດໂດຍກົງ ຊຶ່ງບໍ່ລວມເອົາຍານພາຫະນະທີ່ນຳໃຊ້ພະລັງງານ ສອງລະບົບ ເປັນຕົ້ນ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ ແລະ ພະລັງງານທົດແທນອື່ນ (ລະບົບຮາຍບຣິດ - Hybrid, ລະບົບໄຮໂດຣແຈນ-Hydrogen);

15. **ກົນຈັກຮັບໃຊ້ສະເພາະການຜະລິດກະສິກຳ** ໝາຍເຖິງ ວົດໄຖ, ວົດຄາດ, ວົດປັກດຳ, ວົດກ່ຽວ, ວົດຫວ່ານ, ວົດຢອດເມັດ ຫຼື ຢອດລ່າ ແລະ ອື່ນໆທີ່ຄ້າຍຄຽງ (ບໍ່ລວມວົດຂົນສົ່ງຜົນຜະລິດກະສິກຳ);

16. **ເຄື່ອງດົມສຳລັດຮູບ** ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນເສີມສຸຂະພາບ ທີ່ໄດ້ມາຈາກ ຜົດ, ຕົ້ນໄມ້, ແຮ່ທາດ, ສັດ ແລະ ວິຕາມິນຕ່າງໆ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການບຸງແຕ່ງ, ການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ຕິດສະຫຼາກ ຕົ້ນຕໍ ແມ່ນ ເພື່ອໃຊ້ເຂົ້າໃນການເສີມສ້າງບາງຈຸລັງໃນຮ່າງກາຍ ແຕ່ຫາກບໍ່ແມ່ນນຳໃຊ້ເພື່ອກັນພະຍາດ ແລະ ປິ່ນປົວ;

17. **ເຄື່ອງດົມສຳລັດຮູບອື່ນທີ່ຄ້າຍຄຽງ** ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງດົມທີ່ມີອຸນລັກສະນະສະເພາະ ພື້ນຖານ ທີ່ຄືກັນ ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນກັບເຄື່ອງດົມສຳລັດຮູບທີ່ຜະລິດໃນ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ ການນຳໃຊ້, ອຸນ ນະພາບ, ອົງປະກອບດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຢູ່ໃນເຄື່ອງດົມປະເພດດຽວກັນ;

18. **ຜະລິດຕະພັນເຄື່ອງສຳອາງ** ໝາຍເຖິງ ສານ ຫຼື ສິ່ງບຸງແຕ່ງໃດໜຶ່ງທີ່ໃຊ້ ທາ, ນວດ, ຂັດ, ສືດພົ່ນໃສ່ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງຮ່າງກາຍ ເຊັ່ນ ຜິວໜັງ, ຜິມ, ແຂ້ວ, ເລັບ, ສືບ, ປາກ ເພື່ອທຳຄວາມ ສະອາດ, ເຮັດໃຫ້ກິ່ນຫອມ ແລະ ສວຍງາມ;

19. **ອຸປະກອນເສີມຄວາມງາມ** ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງມືການແພດທີ່ເປັນເຄື່ອງໃຊ້, ເຄື່ອງຈັກ, ວັດຖຸ ໃນສະພາບແຫຼວ, ແຂງ, ເປັນອາຍ, ເປັນແສງ ທີ່ໃຊ້ໃນການບົ່ງມະຕິ ຫຼື ໃຊ້ໃນການສັນຍະກຳຮ່າງກາຍຂອງ ຄົນ;

20. **ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ** ໝາຍເຖິງ ນ້ຳມັນແອັດຊ໌, ນ້ຳມັນກາຊວນ, ນ້ຳມັນກາດເຮືອບິນ, ນ້ຳມັນ ກາດໃຕ້, ນ້ຳມັນເຕົາ, ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟຊີວະພາບ ແລະ ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟອື່ນ ຕາມການກຳນົດຂອງອົງການຄຸ້ມ ຄອງທຸລະກິດນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ;

21. **ຊັ້ນສ່ວນປະກອບ** ໝາຍເຖິງ ສິ່ງຂອງຕ່າງໆ ທີ່ໃຊ້ເພື່ອປະກອບ ໃສ່ ຫຼື ຕົບແຕ່ງ ຍານພາຫະນະ;

22. **ລັດຖະການສ່ວຍສາອາກອນ** ໝາຍເຖິງ ກົມສ່ວຍສາອາກອນ, ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະ ຄອນຫຼວງ ແລະ ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;

23. **ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ** ໝາຍເຖິງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ຖືກ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ສະຖານທີ່ສະເພາະ ຫຼື ວຽກງານໃດໜຶ່ງ;

24. **ພະນັກງານສ່ວຍສາອາກອນ** ໝາຍເຖິງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ວິຊາສະເພາະໃນວຽກງານສ່ວຍສາອາກອນ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້

ລັດ ວາງນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບອາກອນຊົມໃຊ້ເພື່ອດັດສິມການຊົມໃຊ້ຂອງສັງຄົມ, ປົກປ້ອງສຸຂະພາບ ຂອງພົນລະເມືອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດ ກວດສອບໄດ້.

ລັດ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ດ້ວຍ ການປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້, ພັດທະນາລະບົບການແຈ້ງເສຍ, ການມອບ ແລະ ການຈັດເກັບອາກອນຊົມໃຊ້ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ທັນ ສະໄໝ.

ລັດ ສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ໃນການເສຍອາກອນຊົມໃຊ້.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການພື້ນຖານກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້

ໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການພື້ນຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງກັບ ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ;
2. ຮັບປະກັນການເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ມີຄວາມ ຍຸຕິທຳ, ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
4. ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ຜູ້ເສຍອາກອນ ຢ່າງສະເໝີພາບ.

ມາດຕາ 6 ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງກ່ຽວກັບອາກອນຊົມໃຊ້

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຊົມໃຊ້ບາງປະເພດສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຢູ່ ສປປ ລາວ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຊົມໃຊ້ບາງປະເພດ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 8 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອາກອນຊົມໃຊ້ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ທາງດ້ານເຕັກນິກ, ວິຊາການ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ດ້ານ ອື່ນ ເພື່ອ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ປະຕິບັດສັນຍາສາກົນ ແລະ ສັນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນ ພາຄີ.

ພາກທີ II

ລະບົບພື້ນຖານຂອງອາກອນຊົມໃຊ້

ມາດຕາ 9 ລະບົບພື້ນຖານຂອງອາກອນຊົມໃຊ້

ລະບົບພື້ນຖານຂອງອາກອນຊົມໃຊ້ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການເກັບອາກອນຊົມໃຊ້;
2. ການຄິດໄລ່ ແລະ ການແຈ້ງເສຍ ອາກອນຊົມໃຊ້

ໝວດທີ 1

ການມອບອາກອນຊົມໃຊ້

ມາດຕາ 10 ຜູ້ມອບອາກອນຊົມໃຊ້

ຜູ້ມອບອາກອນຊົມໃຊ້ ມີດັ່ງນີ້ :

1. ຜູ້ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ;
2. ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າ;
3. ຜູ້ສະໜອງການບໍລິການ.

ມາດຕາ 11 ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນຊົມໃຊ້

ກ. ສິນຄ້າ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ;
2. ພາຫະນະ: ລົດຈັກ ແລະ ລົດໃຫຍ່;
3. ເຫຼົ້າ, ເບຍ, ເຄື່ອງດື່ມທີ່ມີທາດເຫຼົ້າ;
4. ຢາສູບ: ເປັນເສັ້ນ, ເປັນຊອງ, ຢາຊີກາ, ຢາສູບໄຟຟ້າ;
5. ອາຍແກັດສໄຊສ້າລັບຍານພາຫະນະ;
6. ເຄື່ອງດື່ມສ່ຳເລັດຮູບ ເຊັ່ນ ນ້ຳອັດລົມ, ໂຊດາ, ເຄື່ອງດື່ມຊຸກກຳລັງ, ນ້ຳດື່ມແຮ່ທາດ;
7. ເຄື່ອງແກ້ວຄຣິດສະຕ້ານທີ່ເປັນເຄື່ອງໃຊ້ ແລະ ປະດັບ, ໂຄມໄຟປະດັບ;
8. ຜ້າພິມທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນແກະ ຫຼື ຂົນລະອຽດຂອງສັດ;
9. ນ້ຳຫອມ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການເສີມສວຍ ແລະ ເສີມຄວາມງາມ;
10. ໄຟ້ ແລະ ເຄື່ອງຫຼິ້ນການພະນັນ ທຸກຊະນິດ;
11. ບັງໄຟ, ດອກໄມ້ໄຟ, ໝາກກະໂພກ;
12. ຊັ້ນສ່ວນປະກອບ;
13. ເຮືອໄວ, ເຮືອຍືອດ ແລະ ເຮືອກິລາທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ;
14. ອຸປະກອນຮັບສັນຍານໂທລະພາບຜ່ານດາວທຽມ (ຈານດາວທຽມ, ກ່ອງຮັບສັນຍານ), ເຄື່ອງຫຼິ້ນສຽງ ແລະ ພາບ, ກ່ອງຖ່າຍຮູບ, ໂທລະສັບ, ເຄື່ອງອັດສຽງ ແລະ ພາບ, ເຄື່ອງດົນຕີ;
15. ໂຕະບິນລຽດ, ໂຕະສະນຸກເກີ້, ອຸປະກອນໂບລິ້ງ, ໂຕະຫຼິ້ນບານເຕະ;
16. ເຄື່ອງຫຼິ້ນເກມທຸກປະເພດ ເຊັ່ນ ເພລສະເຕຊັ້ນ ເອັກບີອກ.
17. ລົດຕູ້ແຊ່ເອັນ, ລົດຫົວລາກ-ຫາງລາກ, ລົດບັນທຸກນ້ຳມັນ, ລົດນ້ຳ, ລົດເຄຣນ, ລົດໄມ້ຊີມັງ, ລົດດູດສ້ວມ, ລົດສີດຊີມັງ, ລົດສີດພິ່ນທຸກຊະນິດ ແລະ ລົດເຮືອນເຄື່ອນທີ່.

ຂ. ການບໍລິການ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການບັນເທີງ: ໂຮງເຕັ້ນລ່າ, ດິດສະໂກເທັກ, ຄາຣາອີເກະ;
2. ກິດຈະການໂບລິ້ງ;
3. ກິດຈະການ ສັນຍະກຳເສີມຄວາມງາມ;
4. ການຊົມໃຊ້ບໍລິການໂທລະສັບ, ສັນຍານໂທລະພາບສາຍໄຍ, ສັນຍານໂທລະພາບດິຈິຕອນ, ອິນເຕີເນັດ;
5. ກິດຈະການກືອມ;
6. ກິດຈະການຫວຍ;
7. ກິດຈະການກາຊີໂນ ແລະ ຕູ້ເກມກາຊີໂນ;
8. ກິດຈະການແຂ່ງລົດ, ແຂ່ງມ້າ;
9. ກິດຈະການບາຣລູນ, ເຄື່ອງຖ່າຍພາບທາງອາກາດ, ເຄື່ອງບິນດ້ວຍຈ້ອງ ແລະ ເຄື່ອງຈັກໄອພິ່ນຂະໜາດນ້ອຍ.
10. ກິດຈະການເອເລັກໂຕຣນິກທາງດ້ານການເງິນ (Financial Technology/ FinTech)

ມາດຕາ 12 ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນຊົມໃຊ້

ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນອາກອນຊົມໃຊ້ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິນຄ້າ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ຂ້າ ກ ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ທີ່ນຳເຂົ້າເພື່ອສົ່ງອອກຕໍ່ ຫຼື ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນ ເພື່ອສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ;
2. ເຫຼົ້າເກົ້າສືບອົງສາ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານການແພດສະເພາະ;
3. ລົດ ແລະ ເຄື່ອງຮັບໃຊ້ທີ່ນຳເຂົ້າໂດຍສະຖານທູດ, ສະຖານກົງສູນໃຫຍ່ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນປະຈຳຢູ່ ສປປ ລາວ ຕາມລະບຽບການ;
4. ບັ້ງໄຟ, ດອກໄມ້ໄຟ, ໝາກກະໂພກ ທີ່ການຈັດຕັ້ງຂອງລັດນຳເຂົ້າມາເພື່ອຮັບໃຊ້ງານສະເຫຼີມສະຫຼອງວັນສຳຄັນຕ່າງໆ ທີ່ເປັນທາງການ;
5. ກິດຈະກຳຂອງສະມາຄົມຄົນພິການ;
6. ລົດກູ້ໄຟ, ລົດຮັບສົ່ງຄົນເຈັບຂອງໂຮງໝໍ, ລົດດັບເພີງ ແລະ ລົດຮັບໃຊ້ວິຊາສະເພາະຈຳເພາະຂອງຂະແໜງການລັດ;
7. ກົນຈັກຮັບໃຊ້ສະເພາະການຜະລິດກະສິກຳ;

8. ວິດກົນຈັກໜັກ ເຊັ່ນ ວິດດຸດ, ວິດໂລ, ວິດຈິກ, ວິດຕັກ, ວິດເກດ, ວິດຕອກເສົາເຂັມ;
9. ພາຫະນະທີ່ນຳເຂົ້າຊ່ວຍຄາວ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໂຄງການຕາມສັນຍາການວົງຫິນ;
10. ພາຫະນະທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອລຳ ຈາກຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 2

ການຄິດໄລ່ ແລະ ການແຈ້ງເສຍ ອາກອນຊົມໃຊ້

ມາດຕາ 13 ອັດຕາອາກອນຊົມໃຊ້

ອັດຕາອາກອນຊົມໃຊ້ໄດ້ກຳນົດຕາມປະເພດສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອັດຕາອາກອນຊົມໃຊ້ສິນຄ້າທົ່ວໄປ

ລ/ດ	ປະເພດສິນຄ້າທົ່ວໄປ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນຊົມໃຊ້	ອັດຕາທຽບຖານ ເປັນສ່ວນຮ້ອຍ (%)
1	ນ້ຳມັນເຊື້ອໄຟ: -ນ້ຳມັນແອັດຊັງພິເສດ -ນ້ຳມັນແອັດຊັງທຳມະດາ -ນ້ຳມັນກາຊວນ -ນ້ຳມັນກາດຍົນ -ນ້ຳມັນເຕົາ -ນ້ຳມັນເຄື່ອງ, ນ້ຳມັນໄຮໂດລົກ, ນ້ຳມັນໜຽວ, ນ້ຳມັນ ຫ້າມລີ້	39% 34% 24% 14% 5% 9%
2	ພາຫະນະ: 1. ວິດຈັກ 1.1. ວິດຈັກ ທີ່ນຳໃຊ້ພະລັງງານເຊື້ອໄຟ ແຕ່ 150 ເຊເຊ ວົງມາ ແຕ່ 151 -200 ເຊເຊ ແຕ່ 201- 250 ເຊເຊ ແຕ່ 251-500 ເຊເຊ ແຕ່ 501-800 ເຊເຊ ແຕ່ 801 ເຊເຊ ຂຶ້ນໄປ 1.2. ວິດຈັກທີ່ນຳໃຊ້ພະລັງງານສະອາດ	20 % 30 % 40 % 60 % 80 % 90 % 5 %

	<p>2. ວົດຂົນສົ່ງ</p> <p>2.1. ວົດຂົນສົ່ງຂະໜາດນ້ອຍທີ່ນໍາໃຊ້ພະລັງງານ ເຊື້ອໄຟ: ວົດເກັງ, ວົດຈົບ, ວົດຕູ້, ວົດກະບະ ສອງປະຕູເຄິ່ງຂຶ້ນໄປ ວົດທີ່ໃຊ້ນໍ້າມັນແອັດຊັງ ບໍ່ເກີນ 1000 ເຊເຊ ແຕ່ 1001-1500 ເຊເຊ ແຕ່ 1501-3000 ເຊເຊ ແຕ່ 3001 ເຊເຊ ຂຶ້ນໄປ</p> <p>ວົດທີ່ໃຊ້ນໍ້າມັນກະຊວນ ແຕ່ 1500 ເຊເຊ ລົງມາ ແຕ່ 1501 – 2500 ເຊເຊ ແຕ່ 2501 ເຊເຊ ຂຶ້ນໄປ</p> <p>2.2. ວົດບໍລິການໂດຍສານຂະໜາດນ້ອຍ: ວົດເກັງ, ວົດຈົບ, ວົດຕູ້, ວົດກະບະ ສອງປະຕູເຄິ່ງຂຶ້ນໄປ ທີ່ນໍາໃຊ້ພະລັງງານສະອາດ</p> <p>2.3. ວົດຂົນສົ່ງຂະໜາດນ້ອຍ</p> <p>1. ວົດກະບະ 2 ປະຕູ</p> <p>1. ທີ່ນໍາໃຊ້ພະລັງງານເຊື້ອໄຟ 2. ທີ່ນໍາໃຊ້ພະລັງງານສະອາດ</p> <p>2. ວົດຂົນສົ່ງຂະໜາດນ້ອຍອື່ນ</p> <p>3. ທີ່ນໍາໃຊ້ພະລັງງານເຊື້ອໄຟ 4. ທີ່ນໍາໃຊ້ພະລັງງານສະອາດ</p> <p>2.4. ວົດຂົນສົ່ງຂະໜາດກາງ</p> <p>5. ທີ່ນໍາໃຊ້ພະລັງງານເຊື້ອໄຟ 6. ທີ່ນໍາໃຊ້ພະລັງງານສະອາດ</p> <p>2.5. ວົດຂົນສົ່ງຂະໜາດໃຫຍ່</p> <p>7. ທີ່ນໍາໃຊ້ພະລັງງານເຊື້ອໄຟ 8. ທີ່ນໍາໃຊ້ພະລັງງານສະອາດ</p>	<p>25%</p> <p>30%</p> <p>35%</p> <p>40%</p> <p>45%</p> <p>70%</p> <p>80%</p> <p>10 %</p> <p>8 %</p> <p>6 %</p> <p>8 %</p> <p>5 %</p> <p>6 %</p> <p>4 %</p> <p>5 %</p> <p>3 %</p>
--	--	--

	2.6 ວົດຕຸ້ແຊ່ເຢັນ, ວົດຫົວລາກ-ຫາງລາກ, ວົດບັນທຸກນ້ຳມັນ, ວົດນ້ຳ, ວົດເຄຣນ, ວົດໂມ້ຊີມັງ, ວົດດູດສ້ວມ, ວົດສິດຊີມັງ, ວົດສິດພິ່ນທຸກຊະນິດ ແລະ ວົດເຮືອນເຄື່ອນທີ່.	4%
3	ເຫຼົ້າ ຫຼື ເຄື່ອງດື່ມທີ່ມີທາດເຫຼົ້າ - ເຫຼົ້າ ຫຼື ເຄື່ອງດື່ມທີ່ມີທາດເຫຼົ້າ ແຕ່ 40 ອົງສາ ລົງມາ - ເຫຼົ້າ ຫຼື ເຄື່ອງດື່ມທີ່ມີທາດເຫຼົ້າ ເກີນ 40 ອົງສາ ຂຶ້ນໄປ - ເຫຼົ້າແວງ ທີ່ມີທາດເຫຼົ້າບໍ່ເກີນ 15 ອົງສາ - ເຫຼົ້າແວງ ທີ່ມີທາດເຫຼົ້າເກີນ 15 ອົງສາແຕ່ບໍ່ເກີນ 23 ອົງສາ - ເຫຼົ້າແວງ ທີ່ມີທາດເຫຼົ້າເກີນ 23 ອົງສາ ຂຶ້ນໄປ ປະເພດເບຍ - ອັດຕາອາກອນຊົມໃຊ້ - ອາກອນຊົມໃຊ້ຕ່າງສຸດ	60 % 70 % 40 % 50 % 60 % 50 % 3.500 ກີບຕໍ່ລິດ
4	ປະເພດຢາສູບ -ຢາຊີກາ -ຢາສູບເປັນກອກ ຫຼື ເປັນຊອງ -ຢາເສັ້ນສ່າເລັດຮູບ -ຢາສູບປະເພດອື່ນ	60% 60% 35% 60%
5	ອາຍແກັດສ໌ໃຊ້ສຳລັບຍານພາຫະນະ	10 %
6	ເຄື່ອງດື່ມສ່າເລັດຮູບ: -ນ້ຳອັດລົມ, ໂຊດາ, ນ້ຳດື່ມແຮ່ທາດ, ນ້ຳໝາກໄມ້, ເຄື່ອງດື່ມປະເພດກາເຟ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມອື່ນທີ່ຄ້າຍຄຽງ -ເຄື່ອງດື່ມຊູກຳລັງ	5 % 10 %
7	ເຄື່ອງໃຊ້ ຫຼື ເຄື່ອງປະດັບຄຣິດຕັນ	20 %
8	ຜ້າພິມທີ່ເຮັດດ້ວຍຂົນແກະ ຫຼື ຂົນລະອຽດຂອງສັດ;	15%
9	ຊຸດໂຊຟາ ທີ່ມີມູນຄ່າແຕ່ 10.000.000 ກີບ ຂຶ້ນໄປ;	15%
10	ນ້ຳຫອມ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການເສີມສວຍ ແລະ ເສີມຄວາມງາມ	20 %

11	ໄຟ້ ແລະ ເຄື່ອງຫຼິ້ນການພະນັນຖ້າຫາກໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	90 %
12	ບັ້ງໄຟ, ດອກໄມ້ໄຟ, ໝາກກະໂພກຖ້າຫາກໄດ້ຮັບ ອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	80 %
13	ຊິ້ນສ່ວນປະກອບ	20 %
14	ເຮືອໄວ, ເຮືອຍືອດ ແລະ ເຮືອກິລາທີ່ແລ່ນດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ	20 %
15	ອຸປະກອນຮັບສັນຍານໂທລະພາບຜ່ານດາວທຽມ, ເຄື່ອງຫຼິ້ນສຽງ ແລະ ພາບ, ກ້ອງຖ່າຍຮູບ, ໂທລະສັບ, ເຄື່ອງ ອັດສຽງ ແລະ ພາບ, ເຄື່ອງດົນຕີ	20 %
16	ໂຕະສະນຸກເກີ, ໂຕະບິນລຽດ , ອຸປະກອນໂບລົ້ງ, ໂຕະຫຼິ້ນ ບານເຕະ	30 %
17	ຕູ້ເກມທຸກປະເພດ	35 %

2. ອັດຕາອາກອນຊົມໃຊ້ສໍາລັບການບໍລິການ

ລ/ດ	ການບໍລິການທີ່ຕ້ອງເສຍອາກອນຊົມໃຊ້	ອັດຕາ
1	ການບັນເທີງ: ໂຮງເຕົ້ນວ່າ, ດິດສະໂກເທັກ, ຄາຣາໂອເກະ	35%
2	ກິດຈະການໂບລົ້ງ	20 %
3	ກິດຈະການສັນຍາກໍາເສີມຄວາມງາມ	5%
4	ການຊົມໃຊ້ບໍລິການໂທລະສັບມືຖື, ສັນຍານໂທລະພາບດິຈິ ຕອນ, ສັນຍານໂທລະພາບສາຍໄຍແກ້ວ,	10%
5	ອິນເຕີເນັດ	5%
6	ກິດຈະການກືອຟ	10%
7	ກິດຈະການຫວຍ	25%
8	ກິດຈະການກາຊີໂນ ແລະ ກິດຈະການຕູ້ເກມກາຊີໂນ	35%
9	ກິດຈະການ ແຂ່ງລົດ, ແຂ່ງມ້າ	10 %
10	ກິດຈະການ ບາລູນ, ຍົນນ້ອຍ, ເຄື່ອງຖ່າຍພາບທາງ ອາກາດ, ເຄື່ອງບິນດ້ວຍຈັອ່ງ ແລະ ເຄື່ອງຈັກໄອຟິນຂະໜ າດນ້ອຍ.	10 %

ມາດຕາ 14 ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນຊົມໃຊ້

ພື້ນຖານການຄິດໄລ່ອາກອນຊົມໃຊ້ຈາກສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ສໍາລັບສິນຄ້າທົ່ວໄປ ທີ່ນໍາເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຜະລິດ, ຈໍາໜ່າຍ ຫຼື ຊົມໃຊ້ເອງ ແມ່ນ ມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີ (CIF) ບວກ ຄ່າພາສີຂາເຂົ້າ ແລະ ຄ່າທໍານຽມອື່ນ (ຖ້າມີ);

ສໍາລັບການຄິດໄລ່ອາກອນຊົມໃຊ້ຈາກການນໍາເຂົ້າເບຍ ຖ້າຫາກເອົາພື້ນຖານ ຄູນກັບ ອັດຕາ ອາກອນຊົມໃຊ້ສໍາລັບເບຍ (50%) ມີມູນຄ່າສະເລ່ຍຕໍ່າກວ່າ 3.500 ກີບຕໍ່ລິດ ໃຫ້ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ໃນ ອັດຕາເດັດຖານຕໍ່າສຸດ 3.500 ກີບຕໍ່ລິດ.

2. ສໍາລັບການສະໜອງຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ມູນຄ່າຕົ້ນທຶນການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ/ຫຼື ການບໍລິການພາຍໃນ;
- ມູນຄ່າຊື້ສິນຄ້າ ແລະ/ຫຼື ການບໍລິການຕົວຈິງ ທີ່ບໍ່ລວມອາກອນຊົມໃຊ້ ສໍາລັບການສະໜອງສິນຄ້າ ແລະ/ຫຼື ການບໍລິການ ຈາກຜູ້ບໍ່ໄດ້ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດຢູ່ ສປປ ລາວ;

ມາດຕາ 15 ກຳນົດເວລາຄິດໄລ່ເກັບອາກອນຊົມໃຊ້

ການກຳນົດເວລາຄິດໄລ່ເກັບອາກອນຊົມໃຊ້ມີ ດັ່ງນີ້:

- ການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າໃຫ້ຄິດໄລ່ເກັບອາກອນຊົມໃຊ້ໃນເວລາແຈ້ງເສຍພາສີຂາເຂົ້າ;
- ການສະໜອງ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ໃຫ້ຄິດໄລ່ເກັບອາກອນຊົມໃຊ້ໃນເວລາມີການສະໜອງຕົວຈິງ;
- ການຊື້ ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຈາກຜູ້ບໍ່ມີພູມລໍາເນົາ ແລະ ບໍ່ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຄິດໄລ່ເກັບອາກອນຊົມໃຊ້ໃນເວລາມີການຊື້ຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 16 ການແຈ້ງມອບອາກອນຊົມໃຊ້

ຜູ້ນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ, ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ສະໜອງການບໍລິການ ທີ່ຖືກເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີໜ້າທີ່ແຈ້ງເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ ດັ່ງນີ້:

- ຜູ້ນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ຕ້ອງແຈ້ງເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ ໃນເວລາແຈ້ງເສຍພາສີຂາເຂົ້າຢູ່ດ່ານພາສີ;
- ຜູ້ຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ສະໜອງການບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງແຈ້ງເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ທຸກເດືອນ ບໍ່ໃຫ້ກາຍ ວັນທີ ສິບຫ້າ ຂອງເດືອນຖັດໄປ ຕໍ່ຂະແໜງການສ່ວຍສາອາກອນບ່ອນຕົນຂຶ້ນກັບ;
- ຜູ້ຊື້ການບໍລິການ ທີ່ເປັນຜູ້ດໍາເນີນການຜະລິດທຸລະກິດ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຈາກຜູ້ບໍ່ມີພູມລໍາເນົາ ແລະ ບໍ່ສ້າງຕັ້ງວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ແຈ້ງມອບອາກອນຊົມໃຊ້ ບໍ່ໃຫ້ກາຍ ວັນທີ ສິບຫ້າ ຂອງເດືອນຖັດໄປ. ສໍາລັບຜູ້ຊື້ທີ່ເປັນບຸກຄົນທົ່ວໄປ ໃຫ້ແຈ້ງມອບ ບໍ່ໃຫ້ກາຍ ສິບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຄິດໄລ່ເກັບເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາກທີ III

ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້

ມາດຕາ 17 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້

1. ຜູ້ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:
  - ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຊື້ແຈງ, ອະທິບາຍ ແລະ ໃຫ້ການແນະນຳກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍ, ລະບຽບການເສຍອາກອນ ລວມທັງການກຳນົດພັນທະທາງດ້ານອາກອນຂອງຕົນ;
  - ໄດ້ຮັບການຮັກສາຄວາມລັບ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນສ່ວຍສາອາກອນຂອງຕົນ;
  - ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ;
  - ໄດ້ຮັບຄືນເງິນອາກອນທີ່ມອບເກັບ ຕາມກົດໝາຍ;
  - ຮ້ອງທຸກ ກ່ຽວກັບການກະທຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ບໍ່ສອດຄ່ອງ ກັບກົດໝາຍ ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ ສ່ວຍສາອາກອນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
  - ນຳໃຊ້ສິດອື່ນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.
2. ຜູ້ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ ມີ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:
  - ຄິດໄລ່ເກັບ, ແຈ້ງ ແລະ ເສຍອາກອນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ;
  - ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຄິດໄລ່ເກັບ, ການແຈ້ງ, ການຂໍ້ຫັກ, ການຂໍ້ຫຼຸດຜ່ອນ ຫຼື ຍົກເວັ້ນພັນທະສ່ວຍສາອາກອນ ໃຫ້ຊັດເຈນ, ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ;
    - ສ້າງແຜນການ ແລະ ສະຫຼຸບ ການມອບພັນທະໃນປີ;
    - ລາຍງານບັນຊີເງິນຝາກຂອງຕົນຢູ່ ທະນາຄານ, ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສ່ວຍສາອາກອນ;
      - ຖືບັນຊີ, ນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນ ແລະ ນຳໃຊ້ເລກປະຈຳຕົວຜູ້ເສຍອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ;
      - ສະໜອງເອກະສານບັນຊີ, ໃບເກັບເງິນ, ໃບຢັ້ງຢືນຖານະການເງິນ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ຕາມກົດໝາຍ;
        - ປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ແຈ້ງການ ຂອງຂະແໜງການສ່ວຍສາອາກອນ ໃນການມອບອາກອນຄ້າງມອບ ແລະ ຄຳບັບໃໝ; ຍືນຍອມໃຫ້ເສີດ ຫຼື ອາຍັດຊັບຂອງຕົນ ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດຈຳນວນອາກອນທີ່ຄ້າງມອບ ຖ້າຫາກຕົນບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ກັບ ຂະແໜງການສ່ວຍສາອາກອນ;
        - ຮັກສາ ແລະ ເກັບມ້ຽນເອກະສານການບັນຊີ ຕາມກົດໝາຍ;

- ແຈ້ງຕໍ່ຂະແໜງການສ່ວຍສາອາກອນບ່ອນທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ ເພື່ອຊໍາລະອາກອນທີ່ຄ້າງມອບຕາມກົດ ໝາຍ ໃນກໍລະນີ ຕົນຫາກ ຢຸດເຊົາ, ຂາຍ, ມອບ, ຄວບ, ແຍກ ແລະ ໂອນກົດຈະການທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ ສໍາລັບການເສຍຊີວິດຂອງຜູ້ເສຍອາກອນນັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ສືບທອດຂອງຜູ້ກ່ຽວເປັນຜູ້ແຈ້ງ;
- ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 18 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ຂອງຜູ້ເສຍອາກອນ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຂະແໜງການສ່ວຍສາອາກອນ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ;
2. ແຈ້ງ ແລະ ລາຍງານການລະເມີດກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບສ່ວຍສາອາກອນຕໍ່ຂະແໜງການສ່ວຍສາອາກອນ ໂດຍໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ ແລະ ຮັກສາຄວາມລັບຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ IV

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 19 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ພົວພັນທຸກຮູບແບບ, ອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ໃຫ້ສິນບົນແກ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ປອມແບງເອກະສານ ຫຼື ຕາປະທັບ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;
3. ປົດບັງ, ຊຸກເຊື່ອງ, ກົດໜ່ວງທ່ວງດຶງ, ເຊື່ອງອໍາຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຫຼື ຂັດຂວາງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ສ້າງ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງກັບຄວາມເປັນຈິງ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການເກັບລາຍຮັບທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 20 ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຫ້າມສໍາລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຕໍາແໜ່ງ ບັງຄັບ, ນາບຄູ່ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ;
2. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ຂໍ້ມູນດ້ານວິຊາສະເພາະ;

3. ສົມຮູ້ຮ່ວມຄວາມຄິດ, ຂໍເອົາ, ທວງເອົາ ຫຼື ຮັບສິນບິນ;
4. ເມີນເສີຍຕໍ່ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ຫຼື ກົດໝ່ວງຖ່ວງດຶງເອກະສານ;
5. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 21 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ.

ຫ້າມສຳລັບບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີ ພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ແຊກແຊງ ຫຼື ຂັດຂວາງ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານຂອງພະນັກງານ, ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;
2. ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ ກັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການປະຕິບັດພັນທະຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ;
3. ປອມແປງ ຫຼື ທຳລາຍຂໍ້ມູນທາງດ້ານວິຊາການ ແລະ ທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ;
4. ລາຍງານບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຫຼື ປອມແປງເອກະສານ ແລະ ຕາປະທັບກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;
5. ມີພຶດຕະກຳ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ V

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ມາດຕາ 22 ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ສາມາດດຳເນີນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂໂດຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ.

ມາດຕາ 23 ການແກ້ໄຂດ້ວຍການປະນີປະນອມ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ຄູ່ກໍລະນີ ຕ້ອງພະຍາຍາມດຳເນີນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງນຳກັນ ໂດຍສັນຕິວິທີ, ປະນີປະນອມ ເພື່ອໃຫ້ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ແລະ ຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 24 ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ທີ່ມີລັກສະນະບໍລິຫານ ຄູ່ກໍລະນີ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ ເພື່ອແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 25 ການແກ້ໄຂໂດຍຄະນະກຳມະການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ຄູ່ກໍລະນີ ມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຕາມການຕົກລົງກັນ ເພື່ອໃຫ້ອົງການດັ່ງກ່າວ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 26 ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອພິຈາລະນາຕັດສິນຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ VI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້

ມາດຕາ 27 ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ຢ່າງລວມສູນເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງການເງິນຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງອື່ນ, ອົງການລັດທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສ່ວຍສາອາກອນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງການເງິນ;
- ກົມສ່ວຍສາອາກອນ;
- ສ່ວຍສາອາກອນ ປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
- ສ່ວຍສາອາກອນ ປະຈຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ.

ມາດຕາ 28 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງການເງິນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສາອາກອນຊົມໃຊ້ ກະຊວງການເງິນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ເພື່ອສະ ເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ໃຫ້ກ້າຍເປັນ ແຜນງານ ແລະ/ຫຼື ໂຄງການ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ສຶກສາອົບຮົມ ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວ ກັບວຽກງານສ່ວຍສາອາກອນ;
4. ຊີ້ນຳ ຄຸ້ມຄອງ ຕິດຕາມ ຊຸກຍູ້ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານວິຊາສະເພາະ, ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;
5. ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຄິດໄລ່, ການໄລ່ລຽງອາກອນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ຜູ້ ເສຍອາກອນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ;
6. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອາກອນຊົມໃຊ້;
7. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງອື່ນ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບວຽກງານສ່ວຍສາອາກອນ;
8. ພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ສັບຊ້ອນ, ຍ້ອງຍໍ, ລົງວີໄນ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ ຕາມການສະເໜີຂອງກົມສ່ວຍສາອາກອນ.
9. ພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານສ່ວຍສາອາກອນ;
10. ສະຫຼຸບ ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 29 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກົມສ່ວຍສາອາກອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ກົມສ່ວຍສາອາກອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນງານ ຫຼື ໂຄງການກ່ຽວ ກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ສຶກສາອົບຮົມ ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ສັນຍາສາກົນ ແລະ ສົນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາສີ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;
3. ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງສ່ວຍສາອາກອນ;

4. ສະເໜີ ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ, ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ອາກອນຊົມໃຊ້;
5. ນຳໃຊ້ລະບົບຂໍ້ມູນ, ຂ່າວສານເຕັກໂນໂລຊີ ເຂົ້າໃນວຽກງານວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;
6. ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;
8. ພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ຕາມການມອບໝາຍ;
9. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 30 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການພັດທະນາ ແລະ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກົດໝາຍ, ຄຳສັ່ງ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ເພື່ອ ຍົກສູງຄວາມຮູ້, ສະຕິໃນການປະຕິບັດນິຕິກຳດັ່ງກ່າວໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;
3. ຊີ້ນຳ ນຳພາ, ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບອາກອນຊົມໃຊ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະບອບບັນຊີແຫ່ງລັດ ໃນການບັນທຶກ ທຸກຮ່ວງລາຍຮັບອາກອນຊົມໃຊ້ ຕາມສາລະບານງົບປະມານ, ສົມທົບກັບຄັງເງິນແຫ່ງຊາດປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອສ້າງບົດສະຫຼຸບ ແລະ ວິໄຈຕົວເລກລາຍຮັບ;
5. ຄຸ້ມຄອງ ຕິດຕາມການຄິດໄລ່, ການໄລ່ລຽງອາກອນຂອງ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ຜູ້ເສຍ ອາກອນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຂັ້ມງວດ;
6. ສັບຊ້ອນ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນສ່ວຍສາອາກອນ ຕາມວຽກງານຕົວຈິງ;
7. ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການປົກຄອງຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໃນການສ້າງແຜນບຳລຸງສ້າງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດວາງບຸກຄະລາກອນ;

8. ສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ ໂດຍຜ່ານກົມສ່ວຍສາອາກອນ ພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ບົດຕຳແໜ່ງ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ລົງວີໄນ ຜູ້ລະເມີດກົດໝາຍ;

9. ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຫັນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານສ່ວຍສາອາກອນ ໃຫ້ເປັນທັນສະໄໝ;

10. ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ງົບປະມານ ແລະ ເງິນບຳເນັດ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;

11. ປະສານສົມທົບກັບພະແນກການເງິນ, ພະແນກການອື່ນອ້ອມຂ້າງ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;

12. ຕິດຕາມ ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;

13. ພົວພັນ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ຕາມການມອບໝາຍ;

14. ສະຫຼຸບ ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານສ່ວຍສາອາກອນ ໃຫ້ກົມສ່ວຍສາອາກອນ ກະຊວງການເງິນ, ພະແນກການເງິນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

15. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ມາດຕາ 31 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ສ່ວຍສາອາກອນປະຈຳ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນພັດທະນາ ແລະ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ;

2. ເສີຍແຜ່ ກົດໝາຍ,ຄຳສັ່ງ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມຮັບຮູ້, ສະຕິໃນການປະຕິບັດນິຕິກຳດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ;

3. ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ນິຕິກຳອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບອາກອນຊົມໃຊ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ;

4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບບັນຊີແຫ່ງລັດ ໃນການບັນທຶກທຸກຮ່ວງລາຍຮັບອາກອນຊົມໃຊ້ ຕາມສາລະ ບານງົບປະມານ, ສົມທົບກັບຄັງເງິນແຫ່ງຊາດປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ເພື່ອສະຫຼຸບ ແລະ ວິໄຈຕົວເລກລາຍຮັບ;

5. ຄຸ້ມຄອງ ຕິດຕາມການຄິດໄລ່, ການໄລ່ວຽງອາກອນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ຜູ້ ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເຂັ້ມງວດ;

6. ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຫັນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ອາກອນ ຊົມໃຊ້ໃຫ້ເປັນທັນສະໄໝ;

7. ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ງົບປະມານ, ເງິນບຳເນັດ, ພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນຮັບໃຊ້ວຽກງານ ອາກອນຊົມໃຊ້;

8. ສະເໜີເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ປົດຕຳແໜ່ງ, ຍ້ອງຍໍ, ວົງວິໄນຕໍ່ພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

9. ສັບຊ້ອນ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ສ່ວຍສາອາກອນ ຕາມວຽກງານຕົວຈິງ;

10. ປະສານສົມທົບກັບຫ້ອງການການເງິນ, ຫ້ອງການ ອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;

11. ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;

12. ສະຫຼຸບ ປະເມີນຜົນ ແລະ ລາຍງານ ກ່ຽວກັບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ໃຫ້ ສ່ວຍສາອາກອນ ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຫ້ອງການການເງິນເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບ ໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້

ມາດຕາ 32 ອົງການກວດກາວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້

ອົງການກວດກາວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານອາກອນ ຊົມໃຊ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 27 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງມີ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາລັດແຕ່ລະຂັ້ນ, ອົງການ ກວດສອບແຫ່ງລັດ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງ

ການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ, ສັມວນຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 33 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ມີ ເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້;
2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານສ່ວຍສາອາກອນ;
3. ການນຳໃຊ້ສິດ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ.

ມາດຕາ 34 ການກວດກາທາງດ້ານວິຊາການ

ການກວດກາທາງດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ອາກອນຊົມໃຊ້ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ແຜນການການມອບພັນທະອາກອນຂອງຜູ້ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້;
2. ການແຈ້ງເສຍອາກອນຂອງຜູ້ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້;
3. ການຂໍ້ຫັກ ແລະ ສົ່ງຄືນ ອາກອນຊົມໃຊ້;
4. ສະຖານທີ່, ວັດຖຸປະກອນ ແລະ ເອກະສານກ່ຽວກັບການຄິດໄລ່ອາກອນຊົມໃຊ້;
5. ການໂອນລາຄາ;
6. ບົດສະຫຼຸບລາຍງານການເງິນ;
7. ກົນໄກຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງຂອງຜູ້ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້;
8. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້.

ມາດຕາ 35 ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດການແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນ ການກວດກາແບບນອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາ ຮູ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ແລະ ນອກແຜນການ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ໃຫ້ດຳເນີນ ຢູ່ສຳນັກງານຂອງຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ຫຼື ຕໍ່ເປົ້າໝາຍໃດໜຶ່ງ.

ພາກທີ VI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 36 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການເປັນແບບຢ່າງ, ການປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ອາກອນຊົມໃຊ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນຕາມລະບຽບການ.

ຜູ້ເສຍອາກອນຊົມໃຊ້ ທີ່ປະຕິບັດຜິດພາດຂອງຕົນຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນເວລາ ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ, ລາງວັນ ແລະ ຄວາມສະດວກອື່ນ ຢ່າງເໝາະສົມ ໃນການດຳເນີນການ ຜະລິດທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 37 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ບັບ ໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແຜ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 38 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາກອນຊົມໃຊ້ ຊຶ່ງ ເປັນການລະເມີດຄັ້ງທຳອິດ ແລະ ມີລັກສະນະເບົາ ຈະຖືກກ່າວເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 39 ມາດຕະການທາງດ້ານວິໄນ

ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ສ່ວຍສາອາກອນ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ ຫ້າມ ທີ່ບໍ່ມີອົງປະກອບຂອງການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ວ່າ ດ້ວຍພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ.

ມາດຕາ 40 ມາດຕະການບັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດ ມາດຕາ 39 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງ ສ່ວຍສາອາກອນ ຈະຖືກບັບໃໝ.

ອັດຕາ ຫຼື ຄ່າ ບັບໃໝ ແຕ່ລະກໍລະນີ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 41 ມາດຕະການທາງແຜ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ໃຫ້ແກ່ ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ຕ້ອງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 42 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກ
ລົງໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກຳນົດໂທດທາງອາຍາ.

ພາກທີ VII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 43 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ
ສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 44 ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ
ປະຊາຊົນລາວໄດ້ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງ ໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບ
ຫ້າວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ